

лихварство и да ѝ послѣ, ако не се внуши на всички служащи лица и органи да съдѣйствуватъ всячески за подиганието на земедѣлието и клоноветѣ му, изобщо, то економическото състояние на населението ще се намира все въ незавидно положение.

Въ заключение, нека ми бѫде позволено да кажа, Господине Министре, че института на земедѣлческитѣ надзиратели захваща постъпенно да добива право на съществуване и у насъ както е и въ просвѣтенитѣ вече държави; на насъ, обаче, прѣстои за въ бѫдѫще усилена дѣятелността, за да се разгони невежеството и мизерията изъ най затъненитѣ къщета на нашата земя.

Съ поддържката на повѣренното Ви министерството и съдѣйствието на мѣстните власти, азъ се надѣя идущата година, да мож тукъ да ви се похвала съ извършването на още по полезни работи, които иматъ за цѣль вкарванието на страната ни въ пътя на истинския прогрѣсъ.

Гр. Разградъ, 6-й Февруарий 1895 год.

Разградский Земедѣлчески Надзиратель:

А. В. Таслаковъ.